

Pittsburgh, Pa

dne 26. října 1923.

Pane prezidente,

v příloze posílám Vám zprávu o výsledku našich přednášek a zejména o schůzi, konané dne 21. října v Pittsburghu¹ a rezoluci,² přijatou jednohlasně po naší přednášce.

Zítra odjíždíme na západ do Clevelandu, Chicaga a St. Louis, kde ještě budeme odbavovati 15 přednášek.

Daří se nad očekávání dobré a zejména jsme velice spokojeni s velikou schůzí pittsburgskou, kde jsme v hnizdě šlápli hadovi na hlavu.

Srdečně Vás pozdravuje,

v hluboké úctě Vám oddaný Váš

Šrobár, v. r.

DOPIS

AÚTGM, f. T. G. Masaryk, sign. R (Vystěhovalectví), k. 459. Opis, strojopis.

1 – Přiložená zpráva zní:

Posavadní výsledky cesty:

Od 27. září do 26. října absolovováno 17 přednášek.

Počet účastníků na přednáškách námi odhadnut na 20 000, opozici však na 30 000.

Proti přednáškám se agitovalo od dvou měsíců vším tiskem, letáky, kazatelnami a vyhrožovánou smrtelným hřichem, kdo se přednášek zúčastní. Agitace tato byla nejlepším agitačním prostředkem našich přednášek, lid se hrne a zaplňuje místnosti do posledního místa.

Na přednáškách zúčastňují se nejen naši, ale i opozičníci. Tito jsou naši nejlepší agitátoři proti kněžím a jich tisku. Z přednášek si odnášejí poučení o stavu republiky a Slovenska, což jim dosud bylo tajeno, překrucováno anebo v úplně falešném světle podáváno.

Ze všech schůzí odnášíme si jednohlasně přijaté rezoluce, podepsané zástupci, předsedy a funkcionáři nejrůznějších spolků i vysloveně klerikálních. Rezoluce jsou ostré v odsuzování štvanic proti republice a její vládě a plné uznání, díků za vše, co se dosud u nás pro Slovensko vykonalo. Rušivých incidentů posud vůbec nebylo, ač autonomisté i kněží štváli lid, aby nás inzultoval a schůze rušil.

Schůze v Pittsburghu.

Kabelogramy oznamili jsme stručně výsledek zdejší schůze. Pittsburghská dohoda byla zde odmítнутa a její politický význam pro Ameriku je zlomen. Schůze zúčastnilo se podle našeho odhadu přes 2300 lidí, opozice odhadla si počet účastníků na 4000.

Stoupenci P. D. chystali se k této schůzi od měsíce doufajíce, že před velikým fórem znemožní jakoukoliv kritiku této magna charta amerických autonomistů. Ale trojhodinové výklady, kritika a rozbor, statistický a obrazový materiál předvedený posluchačstvu byl tak ohromující, že z přítomných autonomistů nikdo netroufal si ani slova na obranu P. D. pronést i schůze skončila jásvým přímo přijetím přiložené rezoluce. Národ jásal a jásá nejen v Pittsburghu na schůzi, ale i na celém okolí, kde jsme po Pittsburghu přednášeli proto, že je zbaven můry, která ho tísnila, zbabovala radostí z pozitivní práce vykonané na Slovensku a sugerovala mu lítost nad nešťastným osudem rodáků doma na Slovensku.

Všeobecný dojem, kamkoliv přijdeme, je ten, že Pittsburgská dohoda je v Americe naprostě pochována. Pro to svědčí i chování opozičního tisku, který od neděle nepochopitelně zkrotl a naprostá zaraženosť autonom[nich] vůdců i novinářů, bezradní a nevědoucích, jaké taktykty se chopiti na záchranu svých pozic. Dovíděli jsme se, že chtějí vyzvat mne k veřejné debatě, ale posud se ani toho nedovázili. V Newyorském Deníku jsem však již oznámil, že i myšlenku na podobnou veřejnou debatu s nimi, kterou by si ze svých lidí zaražovali v cirkusové představení, zásadně odmítám proto, že jednak oni to byli, kteří zakazovali lidu jít na přednášky naše ještě před naším příchodem a ještě i nyní, jednak proto, že s lidmi, kteří veřejně nás oba uráželi v novinách tak surovým způsobem, nemohu ani ze společenských důvodů se setkat.

Po přednáškách zůstává všude zdravý kvas a trídění duchů. Jsem toho mínění, že otázka amerických Slováků není více politickou, ale jen kulturní a morální. Bude-li postaráno pečlivě o to, aby američtí Slováci byli neustále pozitívě a věrně informováni o všem, co se doma děje, ztratí opozice naprosto půdu pro jakékoliv další protistátní agitace.

Zítra jedeme na západ, kde je poslední bašta autonomistů v Clevelandu. Věříme, že i tam naše dobrá věc vyhraje.

Pro poměry doma je třeba, aby náš tisk rezoluci zdejší otisknul a úspěchu dosaženého v Pittsburghu, v hnízdě dohodářů, náležitě politicky agitačně využil.

V Pittsburghu dne 26. října 1923.

2 – Rezolúcia prijatá na prednáške dr. V. Šrobára a dr. V. Maule v Lyceum divadle v Pittsburghu Pa. dňa 21. októbra 1923.

Za účasti 2300 prítomných osôb, členov a členkýn i úradníkov spolkov a organizácií: Nár[odného] slov[enského] spolku, T. S. J. Sokol, Slovenskej ligy, Živeny, I. K. S. Jednoty, Pensylvánskej R[imskej] a G[reckej] katolickej Slov[enskej] jednoty, I. K. S. Ž. Jednoty Slov[enskej] evang[elickej] jednoty, Nár[odnej] slov[enskej] jednoty, Zdržuženia slov[enských] katolíkov a R[ímskeho] a Gr[éckeho] katolíckeho slov[enského] bratstva.

My, Slováci, občania a obyvatelia Spojených štátov, prítomní na tomto zhromaždení, vypočujúc dôvody a faktá o stave a živote slovenského ľudu v Československej republike, ktoré nám prednesli naši, nami sem pozvaní vzácní hostia, dr. Vavro Šrobár, býv[alý] prvý minister pre Slovensko a terajší člen Národného zhromaždenia Československej republiky a dr. V. Maule, šéf osvetového odboru Ministerstva školstva a národnej osvety na Slovensku, vynášame túto rezolúciu:

Vyslovujeme naše úplné uspokojenie a potesenie nad dosaženým a stále postupujúcim pokrokom nášho národa a štátu Československého jak na poli kultúrnom, tak i hospodárskom a politickom.

Vyslovujeme dalej úplnú dôveru vláde Československej republiky a jej vodcom i všetkým pracovníkom, ktorí tu tak krátkej dobe, nielen že skonsolidovali pomery štátu v najťažších počiatkoch jeho trvania, ale vydobili mu uznania, cti a popredného miesta medzi kultúrnymi národnimi sveta.

Za to na prvom mieste nesie sa naša hlboká úcta, vďaka a neochvejná dôvera k pánu prezidentovi T. G. Masarykovi, dr. Eduardovi Benešovi, ministru zahraničia Československej republiky a medzi nami práve prítomnému nášmu vzácnemu hostovi dr. V. Šrobárovi, prvemu to nášmu národnému buditeľovi a budovateľovi našej slobody a neodvislosti.

Sme presvedčení o tom, že slovenčina nie len na Slovensku, ale i v celej Československej republike ústavou i ostatnými zákonmi má dokonale zabezpečené svoje práva všade v úradoch, školách, súdoch a vo verejnom živote. Sme presvedčení, že preto bude sa slobodne vyvíjať ako výraz nášho národného ducha a našej národnej kultúry.

Poneváč tohto, predtým v Uhorsku žijúcim ani len neutreneného zabezpečenia národnej samobytnosti dostalo sa nášmu národu len obetavou a bratskou spoluprácou v tesnom spojení s bratmi Čechmi, trváme neochvejne na nerozborenej jednote československej.

Vidime jasne, že podkopná práca proti tejto jednote slúži cudzím záujmom, na rozoštvanie Slovákov a Čechov, priamo ohrozujúc mladú Československú republiku v jej základoch a trvani. Táto, zrejme v cudzích službách konaná podvratná práca usiluje sa o to, aby zahatila slabý vývoj štátu, ktorý celému vzdelenému svetu je už dnes zárukou pokoja, poriadku a pravej demokracie v strednej Európe.

My, americkí Slováci, občania najstaršej demokracie sveta, čo najrozhodnejšie a s najväčším opovržením zatracujeme každého, kto medzi nami rozsieva nedôveru a nesvár, a tak hatí mier i pokój medzi bratskými národnimi priamo proti najvznešenejsiu Kristovmu prikázaniu lásky.

Musíme tým rozhodnejšie odsúdiť podkopnú prácu, podtrnájúcu životné korene jestovania a demokracie našej rodnej vlasti, lebo svoje nečisté ciele skrýva pod falosný plášť lásky k národu, jazyku a náboženstvu.

My, americkí Slováci, verní zákonom svojej americkej vlasti a v duchu tradícii, s akými Spojené štaty americké sa vždy s úctou chovali k slobode a ustanovizniu druhých štátov, nemôžeme si osobať žiadneho

práva, aby sme zasahovali, alebo diktovať suverénnemu štátu Československému, ako svoje vnútorné záležitosti, ústavu a zákony má si zariadať.

Sme presvedčení, že osloboditelia národa, ktorí vedeli Československý štát zbudovať, v najťažších dobách konsolidovať a na terajší, úctyhodný stupeň doviest, najlepšie vedia, ako štát ten ďalej udržiavať a čo konáť k blahu a šťastiu všetkých vrstiev národa.

Toto zrejme odkazuje sa posledný odsek takzvanej „Pittsburgskej dohody“, ktorý doslovne znie takto:

„Podrobne ustanovenia zariadení Československého štátu ponechávajú sa oslobodeným Čechom a Slovákom a ich právoplatným predstaviteľom“. Vzor tomu nepriatelia našej slobody, svornosti a bratskej jednoty československej ruky v ruke s odvekými našimi nepriateľmi falošne a na zavádzanie ľudu tu i v našej rodnej vlasti menovanej dohody zneužívajú.

Ô toto akte, ktorý rozsiaľ už toľko zla do duši slovenského ľudu tu v Amerike i v našej rodnej vlasti a ktorým úmyselne živý je rozbroj medzi bratskými národmi, nachádzame a dokumentárne zistujeme toto:

Takzvaná „Pittsburgská dohoda“ bola dojednaná a podpísaná zástupcami českých organizácií z jednej strany a zástupcami Slovenskej ligy z druhej strany dňa 30. mája 1918. konštatuujeme, že dňa 30. mája roku 1918 Slovenská liga právne nejestvovala, lebo jej čarter bol súdom v Pittsburghu povolený a vydaný len o rok neskôršie, tj. dňa 19. mája roku 1919.

Nemal tedy dňa 30. mája 1918 nikto zákonitého práva menom nejestvujúcej organizácie a menom americkej Slovače, ktorá k tomu nikoho nesplnomocnila, jednať a uzatvárať ani právoplatne podpisovať akúkoľvek listinu.

Keby však i bola Slovenská liga už dňa 30. mája 1918 ako právoplatná štátom povolená organizácia jestvovala, ani v tom prípade neboli podpísané osoby oprávnené text tohto aktu podpísovať, lebo zákony Spojených štátov i čarter Slovenskej ligy výslovne vylučuje akékoľvek zasahovanie občanov Spojených štátov do vnútorných záležostí cudzozemskejho národa, štátu.

V dôsledku toho, že tak zvaná „Pittsburgská dohoda“ postráda akejkoľvek právnej podstaty, týmto verejne vyhlasujeme, že nikto nemá práva zneužívať tohto súkromného dohodnutia na rozbijanie bratskej jednoty československej!

V. S. Plátek, zápisník zhromaždenia.

Josef Hill, predseda zhromaždenia.

[...]

* – Následuje ďalších 43 podpisů.

V. S. Plátek T. G. Masarykovi^a
[Pittsburgh], s. d.

/115

Príjmite, Vysokovážený Pane, úprimný pozdrav od Slovákov žijúcich v rodisku Pittsburghskej dohody, jasajúcich nad chladným rovom tejže.

V hľbokej úcte Vám oddaný,

V. S. Plátek

DOPIS

AÚTGM, f. T. G. Masaryk, sign. R (Vystehovalectví), k. 459. Originál, strojopis.^b

a – Psáno na hľavičkovém papieri The Union Savings Bank of Pittsburgh.

b – Na dokumentu Masarykova poznámka tužkou: Pitt. dohoda.